

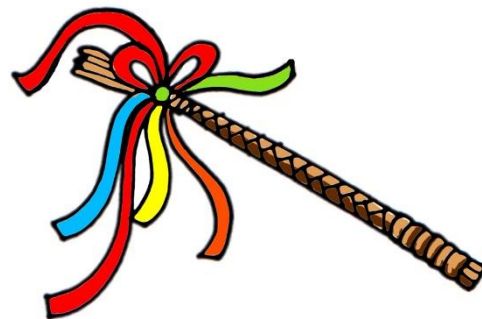
Týdenní plán

Téma: Pomlázka se kroutí, je z jarního proutí

Datum: 29.3. - 2.4.2021

Záměr: Seznámení se s tradicí Velikonoc

Využívání experimentů z environmentální výchovy

- Zhlédnutí či četba pohádky: Chaloupka na vršku „Jak se pomlázky ztratily“
<https://www.youtube.com/watch?v=nW7iVeLfuYc>
- Rozhovor o Velikonocích: Jak se slaví tato tradice? (zvyky, symboly)
- Malování kraslic přírodními barvami (potravinami)
- Pečení beránka či jiného Velikonočního pečiva
- Pletení pomlázky s rodičem:
3 proutky pro malé děti <https://www.youtube.com/watch?v=4cAMDJJuysM>
6 nebo 8 proutků pro zručné <https://www.youtube.com/watch?v=y9XsitrSsis>
- Osení pšenice, ječmenu či čočky
(Pro rychlejší růst necháme semínka naklíčit ve vodě, poté zasejeme do hlíny. Udržujeme půdu vlhkou. Pro rychlý růst dáme na světlo a teplo.)
<https://www.jakpestovat.cz/tipy-a-rady/velikonocni-oseni-udelejme-si-doma-na-velikonoce-zeleno.html>
- Velikonoční výzdoba k osení: papírový zápich VAJÍČKO
(<https://www.mimibazar.cz/navod.php?id=246>)
- Velikonoční básnička koledníků:
*Já jsem malý koledníček mamičko (tetičko),
přišel jsem si pro červený vajíčko.
Pro vajíčko červený, pro koláč bílý,
jsem-li ti, mamičko (tetičko), koledníček milý.*
- Omalovánky
- Velikonoční přáníčko ZAJÍČEK pro Vaše blízké (můžete poslat například poštou)
- Jarní procházka s úkoly
- Zpívání písní: VOLÁME JARO <https://www.youtube.com/watch?v=GeEyjC5LN6g>
(<https://www.youtube.com/watch?v=aREaGEdlLrU>)
VELIKONOČNÍ <https://www.youtube.com/watch?v=-0yHh6c8nhs>
- Pracovní listy:
Labyrint OVEČKA
Počítání a grafomotorika SLEPIČKA A VAJÍČKA
- Improvizovaný tanec v rytmu písně VAJÍČKA
<https://www.youtube.com/watch?v=yJ5il0yBX7w>
- Tělovýchovná aktivita:
Cvičení se Sokolem doma https://www.youtube.com/watch?v=SEz_QtgSIOM
Cvičení se Sokolem v přírodě <https://www.youtube.com/watch?v=MVZfOfR57Zw>

Zdroje:

ŠOTTNEROVÁ, Dagmar. *Lidové tradice: původ lidových tradic, zvyky, pověry, pranostiky, říkadla a hry*. Olomouc: Rubico, 2009. ISBN 978-80-7346-096-9.

<https://www.jakpestovat.cz/tipy-a-rady/velikonocni-oseni-udelejme-si-doma-na-velikonocne-zeleno.html>

www.pinterest.cz (<https://cz.pinterest.com/pin/414401603207696366/>,
<https://cz.pinterest.com/pin/787989266027842484/>,
<https://cz.pinterest.com/pin/695806211177473069/>)

<https://www.mimibazar.cz/navod.php?id=246>

www.nasedeticky.sk

www.youtube.com

Vlastní materiály

O původu velikonočních zvyků

Většina z nás má Velikonce spojené v první řadě s lidovými tradicemi – s pomlázkou, kraslicemi a beránkem. Ale už málokdo dnes ví, jaký je jejich původ. Nejstarší velikonoční zvyky jsou vlastně zbytky rituálů vítání jara a oslav nového roku, který pro naše pohanské předky zemědělství začínal na jaří rovnodennosti. Změny v kalendářním systému za Julia Caesara a v 16. století, migrace národů Evropou a příchod křesťanství je ovšem rozřízli do období od ledna až po Velikonce. Nejmladším zvířetem, spojeným s Velikoncemi, je beránek pečený v hliněné formě.

U nás se začínají pect až tak na konci 19. a začátku 20. století. Je to jedno z posledních vývojových stádií velkých obřadních koláčů, toho obřadního pečiva. Beránek odkazuje jednak na křesťanského beránka božjho, ale v minulosti také nahrazoval mladé jehněčí, které si lidé nemohli vždy dovolit.

Starší než beránek je velikonoční zajíček, který dnes stojí ve špálrech v obchodech v čokoládové podobě. Zajíček k nám přišel z germánského prostoru. Ale i Germáni ho převzali – od Kelů. Zajíček (nebo králíček) byl obřadním zvířátkem, které po-

máhalo keltské bohyni spojené s tímto jarním obdobím. Ostaře. Od toho jsou i Osem. V podstatě je to symboli plodnosti, symbol probouzející se přírody. Stejně tak je doložena liška. Treba u nás v Čechách a na Moravě ta první posní neděle se jmenovala liščí a to zase měla mít svaťbu liška a darovat, nebo poztráčet dětem přecičky, které maminky pekly po nocích, pak je schovaly na zahradu a malé děti to pak hledaly.

Ve slovanském prostoru, především na východ od nás, přinášeli jako přádkové z řesa. Děti s nimi běhaly po obci a házely je přes střechy. K jarním rituálním pat-

řím i vynášení a topení Moravy, symbolu zimy a starého roku a přinášení létěčka, roku nového. Tyto tradice se leckde drží dodnes, ale Velikoncům předcházejí.

Zato pomlázka a barevné kraslice jsou v Česku symbolem lidových Velikonoc. Kraslice si jako novoročenky dávali již staří Peršané. A co se vyslechní žen a dívek pomlázkou týče, tento zvyk se v průběhu tisíciletí poněkud zdeformoval. Dříve se totiž šlehali všichni navzájem. Význam tohoto zvyku skutečně spočívá v jarní obrodě a vrbový proutek, který má až neuvěřitelnou živo-

Názvy dnů ve velikonočním týdnu

Velikonouční týden se nazývá týden pašijovým, jednotlivé dny v tomto týdnu mají své názvy a pojí se s nimi i některé pověry.

Květná neděle (Květnice): je poslední postní nedělí. Podle Bible v tento den přijíždí Ježíš a jeho učedníci oslavit do Jeruzaléma svátek Pesach. Název je odvozen od květky, které připomínají palmové větve, jimiž lidé přijíždějícího Ježíše vítali a kterými se zdobí kostely. Zvyky na Květnou neděli: svěcené kocičky se zasťkávaly za kříž či svatý obrázek. Obydli se zametalo zelenými ratolestmi, aby všechna neřest tam zahynula.

Modré pondělí: je posledním ma-

sopustním ponděním, název je pravděpodobně odvozen od látky, která se ten den vyvážovala v kostele. Dříve se kostely zdobily modrým či fialovým suktem. V tento den by se nemělo pracovat ani nic dělat.

Šedivé úterý: v tento den se řádne vymetalo a uklizelo obydlí.

Škaradá středa: podle tradice se v tento den mají vymetat komíny. Podle pověry, budete-li se v tento den mračit, pak Vám to zůstane tak po celý rok. Podle Bible je Škaradá středa dnem, kdy Jidáš zradil Ježíše.

Zelený čtvrtek: Na Zelený čtvrtek se naposled do Velikonoc ro-

zezní zvony, říká se, že odlétají do Říma. Znovu se ozvou až na Bílou sobotu. V tento den se má jíst něco zeleného, aby byl člověk zdravý po celý následující rok. Doporučuje se jíst i med. Maže na speciální pečivo, zvané jidáš, které má tvar provazu a připomíná provaz, na kterém se Jidáš oběsil, když polibkem zradil Ježíše. Na Zelený čtvrtek by se neměl nikdo s nikým hádat, jinak nás hádky a neshody budou provázet celý rok.

Velký pátek: V tento den byl podle Bible Ježíš souzen, odsouzen a ukřižován. Pro křesťany dnes platí přísný půst. Na Velký pátek se pry podle tradice otvírá země a vydává své poklady. V tento

den se nemá nic půjčovat, darovat nebo prodávat, nemá se přát přátelovat, pracovat na poli či spát v sadu.

Bílá sobota: V tento den končívá půst, který trval celých předešlých 40 dní. Na bílou sobotu se v domácnostech uklízí, pečou se mазance a velikonoční beránec, zdobí se vejčička a pletou pomlázky.

Velikonouční neděle (Boží hod velikonoční): Pro křesťany jde o nejdůležitější svátek roku, je to den, kdy Ježíš vstal z mrtvých.

Svým zmrtvýchvstáním dovršil Boží stvořitelské a vykupitelské dílo. V kostele se světí jídlo, které se pak podává u slavnostní tabule. Proto se křesťané v tento den za-

taschopnost, tuto probouzející se přírodu a její vzkříšení symbolizuje. (IT/mal)

čali pravidelně scházet k eucharistickému „lámaní chleba“ („mši svatě“) a tento den nazvali „dnem Páně“.

Velikonouční pondělí (Červeně): následuje po neděli Zmrtvýchvstání Páně. V našem prostředí je spojeno s nejrůznějšími zvyky a tradicemi, které souvisí s přechodovými rituály končící zimy a začínajícího jara. V českých zemích je zvykem chodit s pomlázkou, spletenou z šesti až dvanácti vrbových proutků. Velikonouční mrskáni děvčat jim má předat část jarní svěžesti. Odměnou pro kolidníky jsou barvená a zdobená vejčička a kraslice. (IT/mal)

Velikonoční pondělí

K tomuto dni se žádné důležité liturgické úkony nevážou, o to významnější je z hlediska zvyků.

České Velikonoce charakterizuje živá tradice – „velikonoční pomlázka“. Je to obyčej, kdy chlapi obcházejí domy s pomlázkou spletenou z vrbového proutí a zdobenou stuhami. Pomlázka je symbol předávání síly, zdraví a svěžesti (omlazení). Šlehány jsou dívky a ženy, aby byly zdravé, veselé a plné. Odměnou za pomlázku jsou malovaná vajíčka.

VELIKONOČNÍ SYMBOLY A JEJICH VÝZNAM

Lidová symbolika má své výrazové prostředky.

* *Mezi symboly života, světla, zdraví a štěstí patřily:*
zelený strom, zelená ratolest, červené jablko, plné vejce, svíce, kynuté pečivo, červená barva, pestré tkaniny.

* *Symboly hojnosti, plodnosti, bohatství:*
hrách, čočka, sušené ovoce, sušené houby, obilí, makovice, ořechy.

* *Symboly ochrany lidí, dobytka, stavení, polí:*
chléb, česnek, cibule, sůl, med, černý kmín, trny, trnitý prut, čaromocné byliny, svěcené ratolesti, svěcené pokrmy, červená barva.

* *Symboly smrti, zmaru, pohany:*
vymláčená sláma, prázdné skořápky, vejce prázdná, bílá, ulity hlemýžďů, přelomená svíce, bílá barva.

POMLÁZKA

Krajové výrazy pro tuto neodmyslitelnou součást velikonočního veselí jsou také mrskačka (Zlínsko), mrskut (Haná, Valašsko), šmigrust (Slezsko), šmekrust (severní Morava) a také tatar, žíla, binovačka, houdovačka, dynovačka, korbáč, kančák, konak, čugar, šibák, rocák, šlaháčka, šlehačka, švihačka, šibalka, hodovačka, pomihod, pamihod.

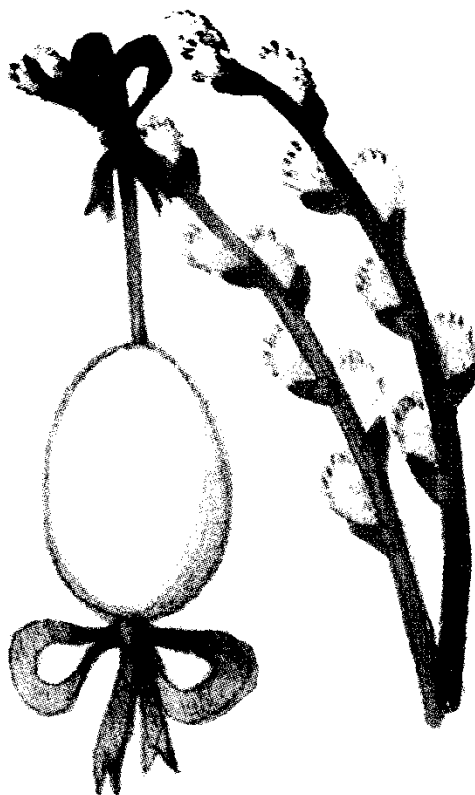
Vše vrcholilo v pondělí ráno. Na šlaháčku chodily malé děti.

Původ názvu:

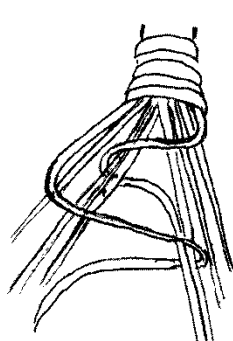
Slovo „pomlázka“, dříve používalo „pomládka“, vychází z původního názvu „omládka“. Tento termín se ještě v dnešní době používá na Kyjovsku pro odnože rozmarýny, které jsou určeny k rozmnožování rostliny.

Výroba pomlázky:

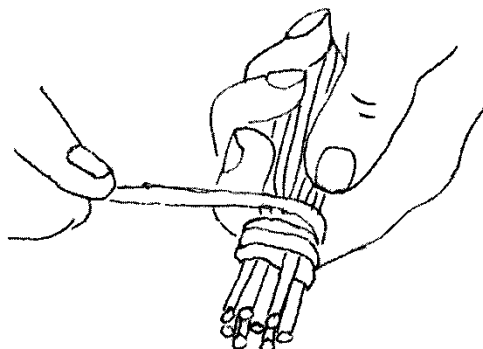
Nejlépe se hodí vrbové proutky, protože jsou pružné a dostatečně dlouhé. Vypravit se na ně musíte podle toho, na jaký termín Velikonoce připadnou. Jsou-li v březnu, stačí je natrhat týden předem. Když jsou až v dubnu, tak je třeba proutí natrhat dva až tři týdny předem, aby nebylo příliš narašeno. Potom se proutí roztřídí podle délky a tloušťky. Ty nejdelší se nechávají na omotání rukojeti. Musí se připravit – „rozštipnout“ (prut se sevře mezi kolena, uprostřed se nařízne, roztrhne a pomalu, aby se nezničil, roztahuje).

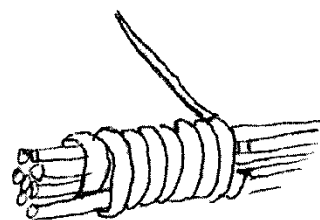
Nejjednodušší pomlázka, kterou zvládnou i děti, je ze tří proutků. Složitější jsou pak ze čtyř a více proutků. Největší zájem bývá o čtyřhrannou pomlázku z osmi proutků. Proutky svážeme v místě rukojeti na dvou místech reznou nití. Pak se rozštípne proutek a omotá se rukojetí. Plete se tak, že se proutky rozdělí na čtyři pravé a čtyři levé prameny. Horní prut z pravé strany se proplete středem levého pramene a vrátí se jako spodní na pravou stranu. Horní z levé strany se proplete středem pravého pramene a vrací se zpět jako spodní na levou stranu. Takto střídavě se plete až do konce. Při pletení se musí proutí palcem ohýbat a vždy přimáčknout.

1.

2.

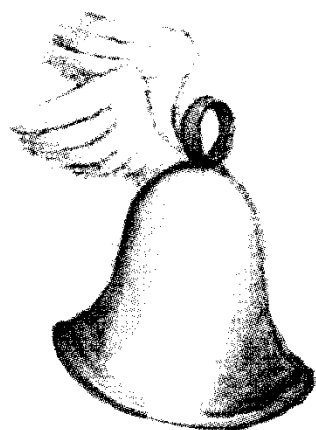
3.

Praktikování zvyku

Chlapci, muži šlehali děvčata a ženy svazkem živých, někdy narašených prutů anebo svazkem speciálně spletených prutů (pomlázka). Tyto pruty měly životadárnou, omlazující a uzdravující sílu, která přecházela šleháním na člověka nebo i dobytek. Proto si možnosti být vyšlehána každá dívka považovala a za „omlazení, svěžest, zdraví a krásu“ platila malovaným vajíčkem a někde barevnou stuhou, kterou uvázala na pomlázku.

Malé děti chodily po pomlázce hned po ranní mši a začínaly nejdřív u komotřů. Nedodržení tohoto zvyku znamenalo velkou urážku. Až potom mohla následovat obchůzka po ostatních domech. Chodilo se po skupinkách.

Zvláště bohatě odměněný byl první koledník, který přinášel do domu štěstí. Jeho pomlázkou hospodyně šlehaly ve chlévě dobytek, aby se omladil.

Pomlázkové právo

Pro chlapce začíná o půlnoci z neděle na pondělí a v pondělí odpoledne je to už „ženské pomlázkové právo“, kdy ženy a dívky mohou oplácet šleháním zelenými pruty či upletenou pomlázkou anebo poléváním vodou.

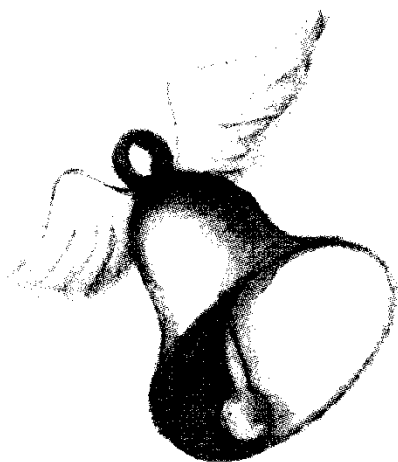
Význam tradice

Na jaře, v době, kdy se probouzí nový život, se symbolem života staly některé stromy, u nichž se nejdříve probouzí míza. Jsou to bříza a všechny druhy jívy včetně vrby. Kult vrbového splétání proutků v pomlázky se dochoval do dnešní doby. Znásobením spletených proutků má vrba předat životadárnou sílu tomu, kdo je jí šlehnut.

Odměna koledníkům

V minulosti chodila na koledu především mládež a svobodná chasa. Odměnou jim byla vajíčka, kterých bylo oproti dnešní době mnohem více. S vajíčky nebo o vajíčka se potom hrály různé hry. Tato společenská část Velikonoc se odehrávala až v odpoledních hodinách.

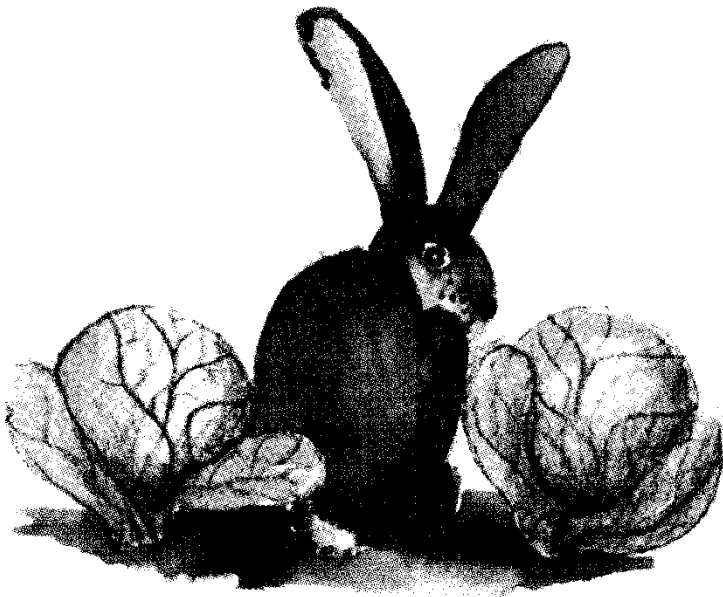
Časy, kdy hlavní odměnou koledníkům byla výhradně vajíčka, skončily asi před 50 lety. Nová doba přinesla i jiné zvyky: pestřejší velikonoční stůl, bohatší koleda a také alkohol.

BERÁNEK

Podle Bible byl obřadním pokrmem Židů před jejich odchodem z Egypta. Jako symbol čisté oběti je beránek předobrazem křesťanských Velikonoc a podobenstvím Spasitele.

ZAJÍČEK

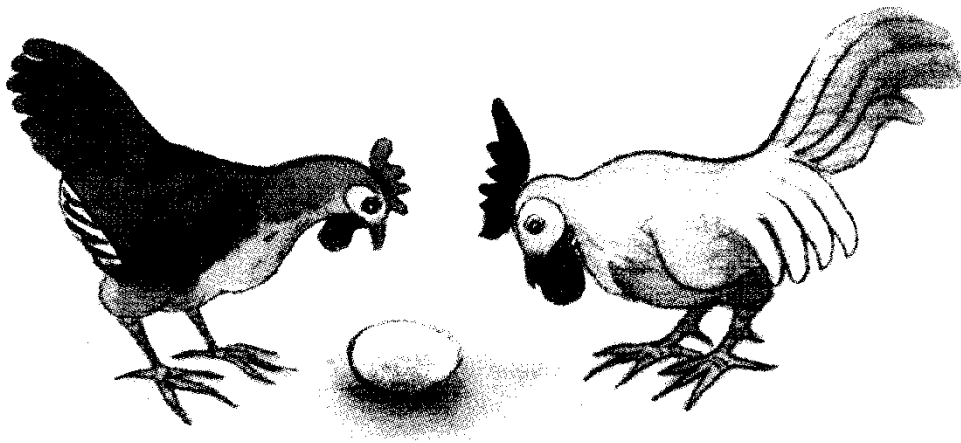

V Bibli je zobrazován jako stvoření „malíčké na Zemi, ale moudřejší nad mudrce“. Je symbolem chudoby, skromnosti a pokory, a také sebeobětování se pro druhé. Zvyk, že velikonoční zajíček přináší čokoládová vajíčka, k nám přišel z Německa. K tomuto symbolu se váže pohanská pověst:

Bohyně Ostara, která každým rokem vkládá do země nové semě, pověřila zajíce, který má dlouhé nohy, a proto dobře a rychle běhá, a dlouhé uši, a proto umí naslouchat, aby jí přinesl ze vzdálené země nová semena.

Hlavním důvodem, proč byl tímto úkolem pověřen právě zajíc, je však to, že se zajíc dokáže obětovat pro druhé. Když ho např. honí pes a jsou dva zajíci, matou psa tím, že se střídají v běhu (jeden běží, druhý odpočívá). Často také matka zaječice odláká pozornost psa, aby zachránila mladé (sebeobětuje se).

39

VAJÍČKO

Vajíčko je nejstarší symbol plodnosti, úrody, nového, stále se opakujícího života a vzkříšení. Bylo nalezeno už v hrobech z doby kamenné, v Egyptě jsou o něm zmínky na hieroglyfech v pyramidách. Skořápky obarvených vajec byly objeveny také u nás na slovanském pohřebišti u Velkých Hostěrádek na jižní Moravě, pocházejícím z 11. století našeho letopočtu.

Vajíčko je o Velikonocích odměnou koledníkům, darem a předmětem zdobení. Zvláštní postavení má vejce červené, které je patrně prvním z typu kraslic. Červená barva byla nejoblíbenější. Slované mají pro tuto barvu výraz „krasnaja“, odtud zřejmě vznikl název „kraslice“. Některé prameny však uvádějí, že název vznikl od slova „krásniti“ či „kráslití“.

Vejci se již v dávných dobách přisuzovaly magické vlastnosti.

Plodivá síla vajíčka měla být umocňována ornamenty a barvením, zejména barvami života – zelenou (zeleň přírody), červenou (proudící krev a láska), žlutou (barevnost slunce), hnědou a černou (temná země). V době křesťanství se vajíčka začala malovat také barvou fialovou.

Ta vejce, která byla určena jako dar za pomlázku, se nevařila, protože by tím prý ztratila kouzelnou moc. Vařila se pouze ta, která měla být snědená.

Vajíčka se dávala koledníkům, ale také se používala při rituálech prováděných s dobytčím a při zahajování polních prací, kdy vložena do jarního osení měla zajistit zdárný růst plodin a příchod léta, dále pak zdraví a plodnost dobytka.

Barviva

Zdobení pouze barvou je nejjednodušší způsob. Používají se buď barviva přírodní, nebo umělá.

Přírodní barviva jsou rostlinného původu a získávají se takto:

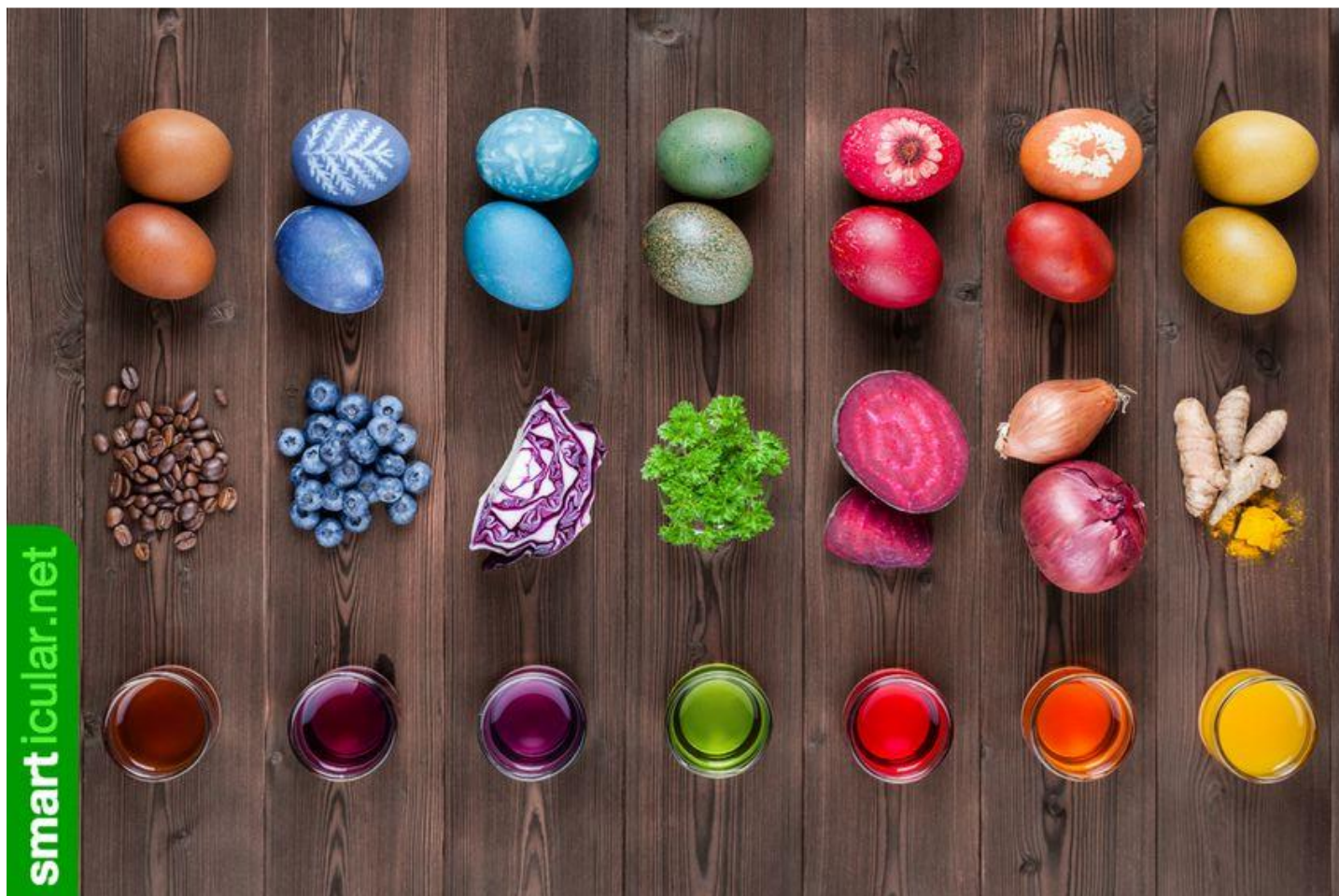
- * červená (základní a nejoblíbenější barva – přidáním octu do odvaru ze slupek červené cibule, nebo vyvařením třísek fernambukového dřeva v měkké vodě)
- * žlutá (šáfrán)
- * bledě žlutá až zelenožlutá (dřínový květ, oves, oloupaná kůra plané jabloně, kmín, zázvor, lipový květ, čaj, jemné lístky ze sena jeteliny či vojtěšky)
- * bledě zelená (jarní osení, jetelina, listy jasanu, břízy, rozmarýnu, petržele, kopřiv, myrty, jmelí), někdy se dává k jarnímu osení kousek kamence (slouží k zastavování krvácení)
- * červenohnědá (odvar z cibulových slupek)
- * hnědá (odvar z dubové nebo olšové kůry s přidáním kůry březové, odvar z vikve, dubové kůry vařené s octem a solí, dále kůra z ořechu nebo vývar z ořechového listí)
- * tmavohnědá až černá (olšová kůra se zelenou skalicí, roztok sazí s rezavými hřebíky)
- * Přírodní barviva byla koncem 19. století doplněna a někde na úkor estetických hodnot nahrazena umělými barvivy (např. efektní anilinové a ostře kontrastní barvy). Také se používá genciánová violeť (k dostání v lékárně – „fialka“) rozředěná vodou a trochou octa, dále mořidla na dřevo (odstíny červené) a azurový inkoust (modrá), barevné tuše a barvy na textil.

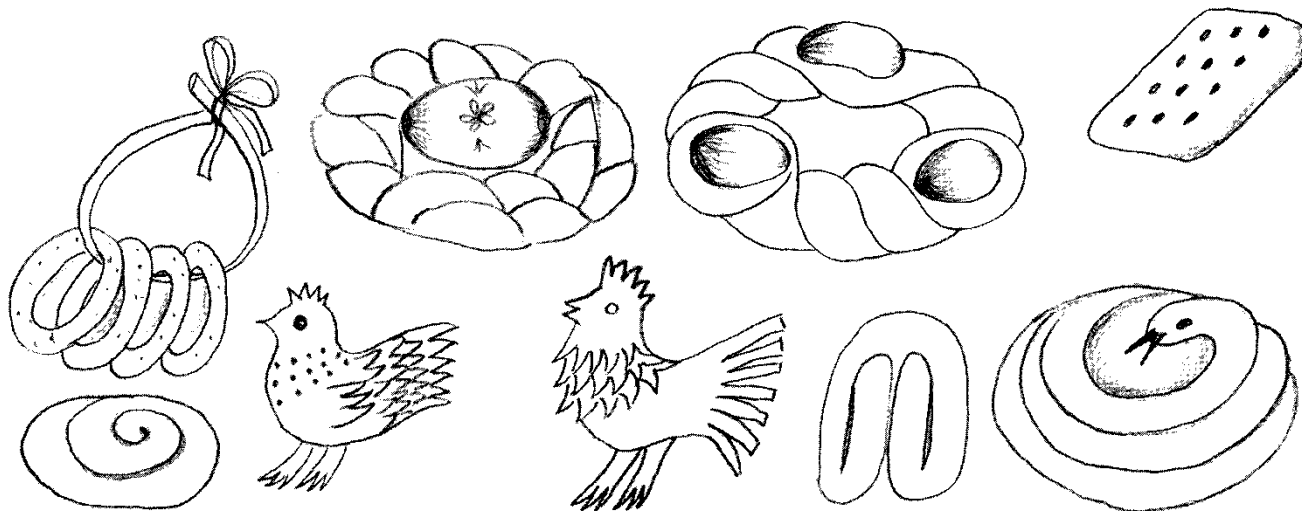
Tip, jak sušit obarvená vajíčka

Když vajíčka vytáhneme z barevné lázně a položíme je sušit na rovnou plochu, vzniknou na skořápce skvrny; tam, kde barva steče, bude tmavá skvrna, v místě doteku s podložkou zase světlejší bod. Jak tomu zabránit? Stékající barvu odsajeme savým papírovým ubrouskem a vajíčko položíme na „fakírskou“ podložku – na hroty hřebíků zatlučených tak, aby prošly dřevěnou deskou ven.

Konečná úprava

K osvěžení barev hotové kraslice slouží olej, kterým je potřeme a vyleštíme měkkým hadříkem.

VELIKONOČNÍ PEČIVO

Pečivo pečené o Velikonocích si nese znaky předkřesťanské doby, ale je ovlivněno také tradicemi již křesťanskými.

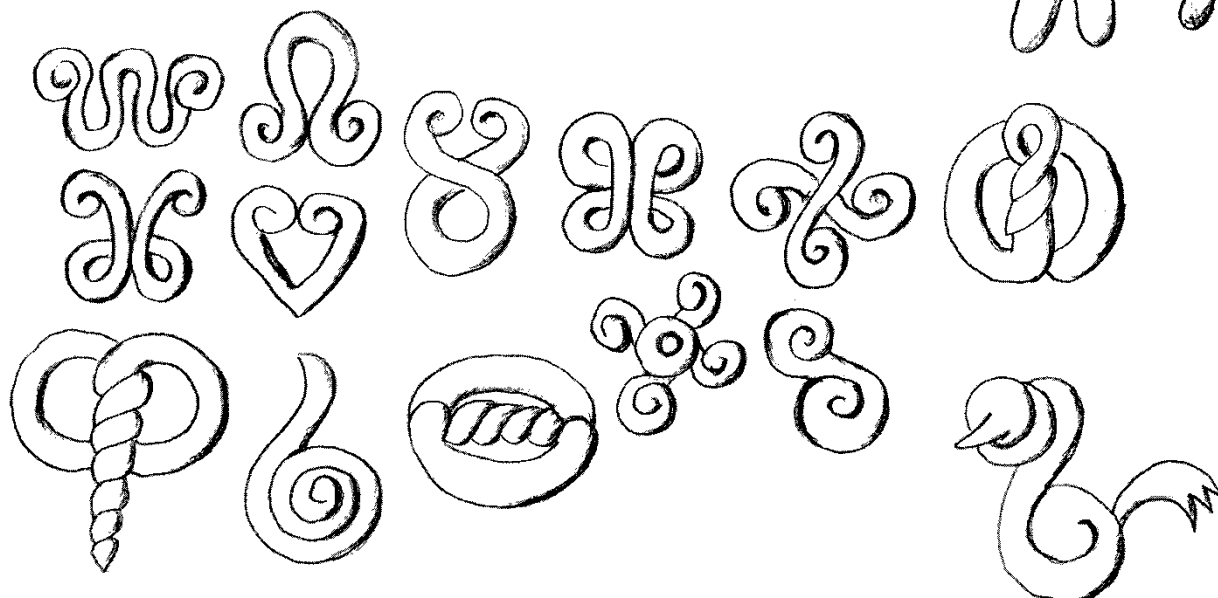
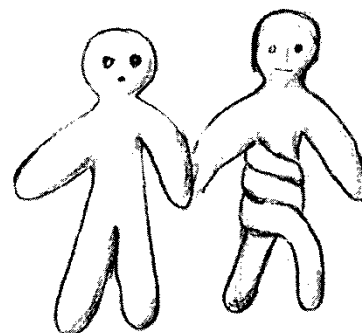
První koláče byly upečeny z jednoduchých surovin a představovaly symboly mýtů a pověr. Ve většině evropských zemích můžeme vysledovat určité společné znaky u obřadního velikonočního pečiva. Jsou to kulaté tvary, zlatavé barvy a lesklé povrchy, jako by připomínaly probouzející se slunce na obloze.

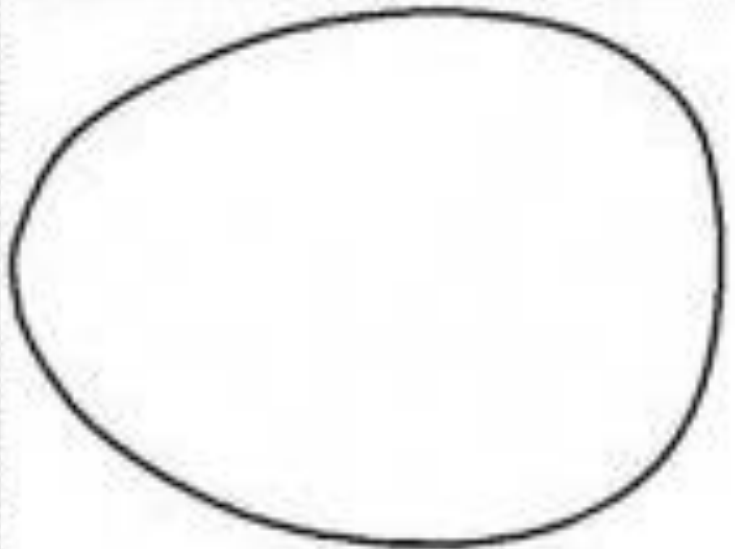
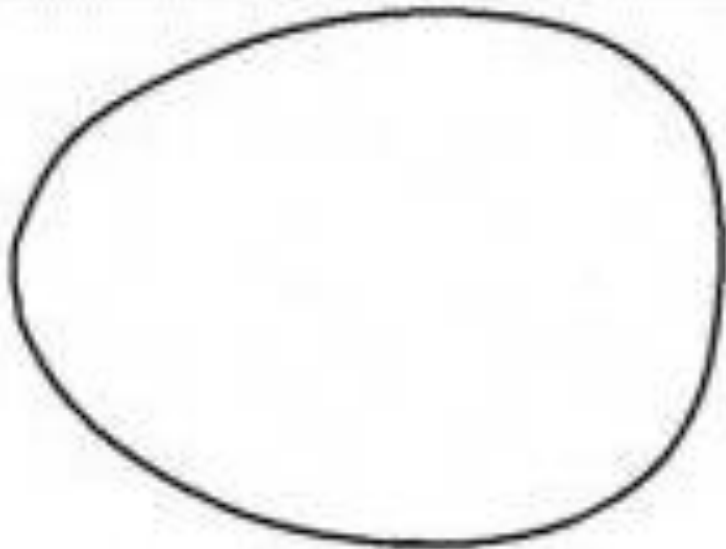
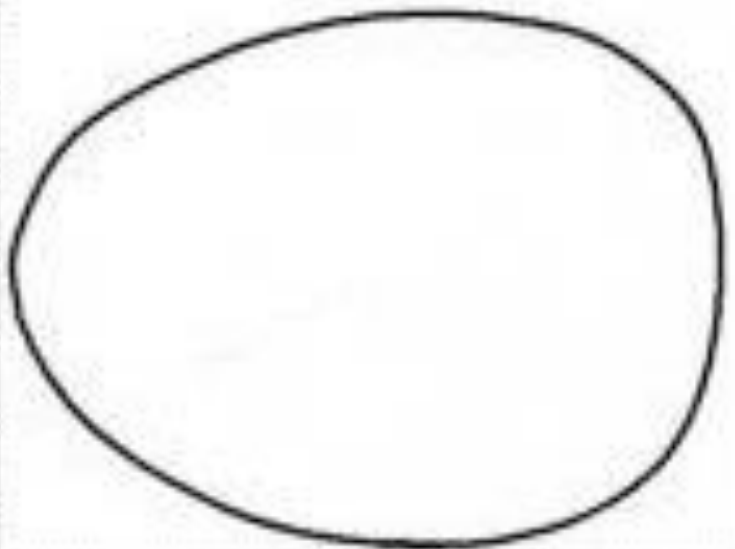
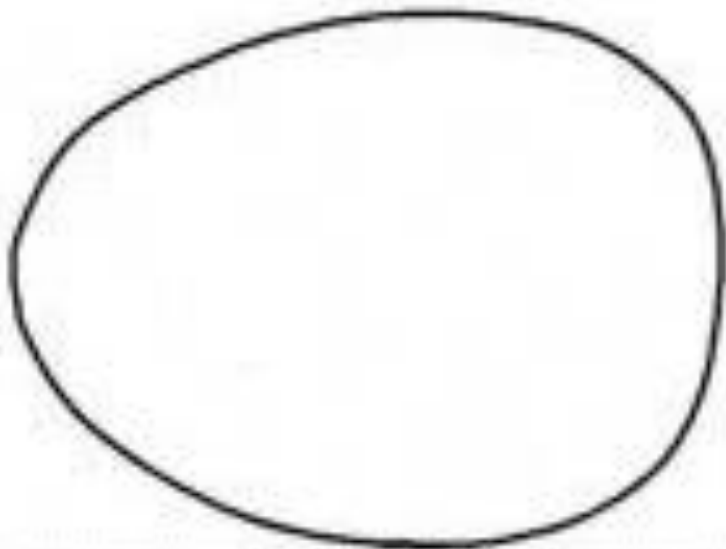
Od Květné neděle až po Velikonoční neděli se tradičně peklo pečivo v podobě ptáčků nebo slepic, kuřátek, kohoutků, ježků, hádků či holubiček. Pečivo jarního období také znázorňovalo točence „dlouhého života“ a také vrkoče stočené do věnečku, jež symbolizovaly vlasy dívek a žen.

Nejoblíbenější a nejznámější byly tzv. Jidáše. Měly tvar různých figur, točánek, preclíků apod. Později to byl tvar placky propíchaný vidličkou. Kromě těchto drobných jidášek a jidášových provazů (symbolicky znázorňovaly provaz, na kterém se Jidáš po zradě Ježíše oběsil) se vytvářely složitější kompozice v podobě a velikosti mazance, které byly zdobeny zvířecími figurkami a rostlinnými motivy. Někde se do těsta zapékala i celá syrová vejce se skořápkou, buď bílá nebo červená.

V rodinách, kde si nemohli dovolit zabít na Velikonoce beránka nebo kůzle, se pekly beránek ve formě většinou z piškotového těsta. Velké kulaté koláče s několikerým plněním (tvaroh, povidla, mák, ...) byly tzv. „družbance“ a pekly se čtvrtou nedělí postní.

Velikonoční pečení bývalo stejně jako vánoční spojeno s různými obřady. Např. bylo zvykem, že hospodyně s rukama zamoučenýma od mazanců šla do zahrady pohladit stromy, aby dobře plodily.

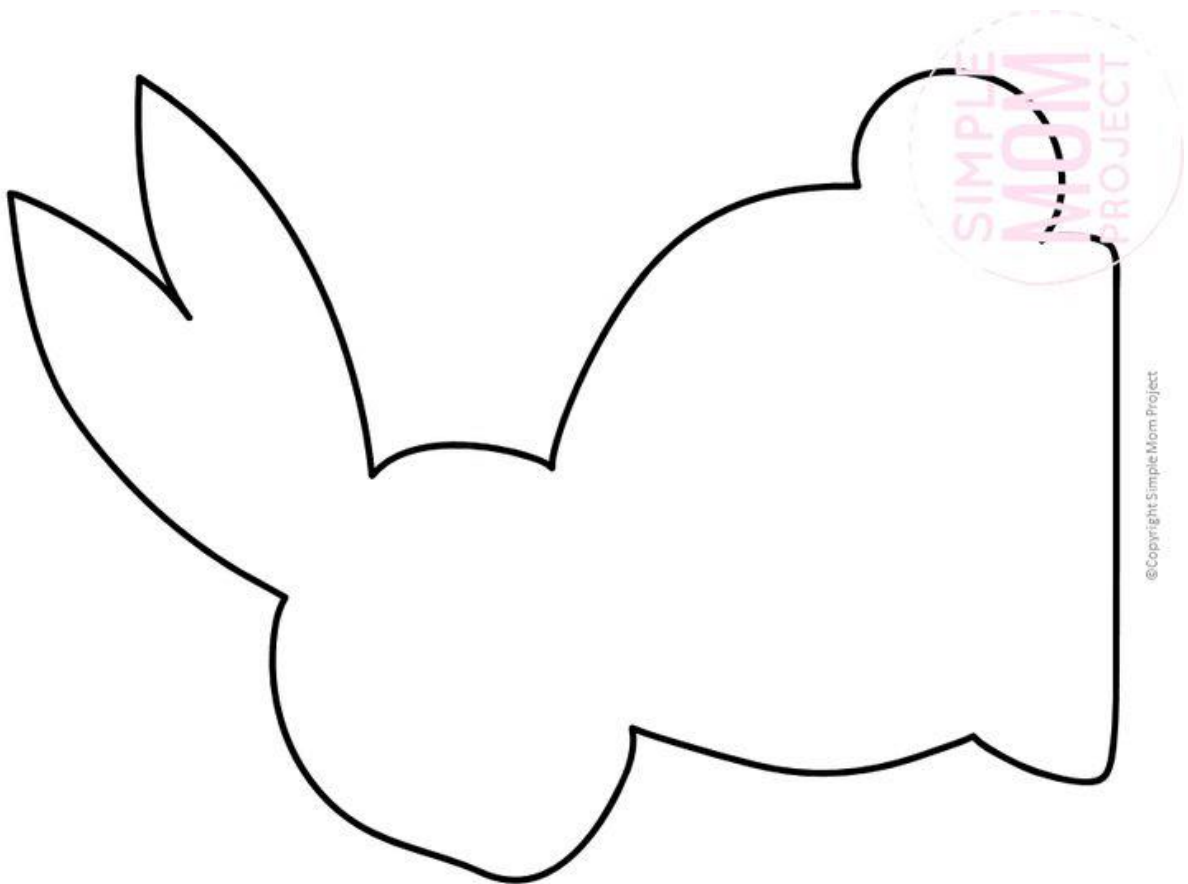

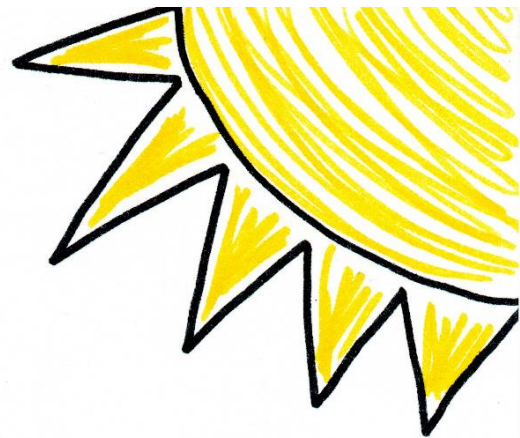
Bunny
thumbprint craft

Veselé
Velikonoce
přeje

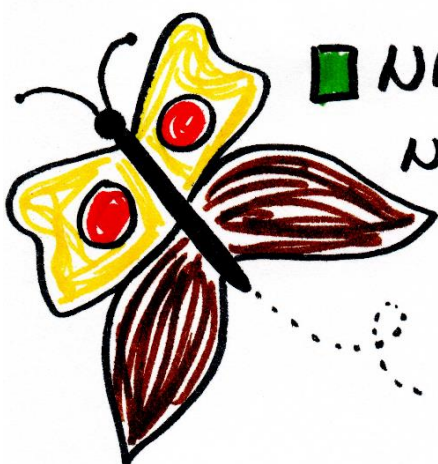

JARNÍ

PROCHÁZKA

■ OBEJMI STROM, ZAČÍNÁ MÍT HODNĚ SILY

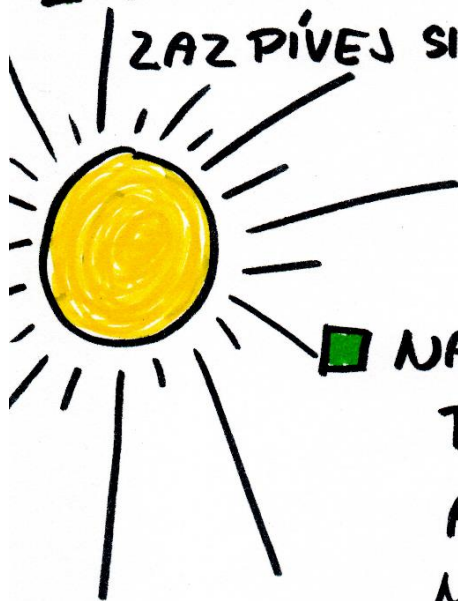

■ NADÍ ZVÍŘÁTKO, KTERÉ JE MENŠÍ NEŽ TVŮJ PALEC

■ UKAŽ, CO: → LÉTA
→ LEZE
→ PLAVE
→ BĚHÁ

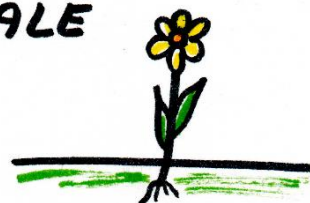
■ POSLOUHEJ ... SLYŠÍŠ PTAČKY?
ZAZPÍVEJ SI S NIMI!

■ ZAVŘI OČI A NECH SE HLADIT
SLUNEČNÍMI PAPSKY

■ NADÍ KYTIČKU - PROHLÉDNI SI JI,
POSMENUJ JI, PŘIVONĚ SI K NÍ
A UKAŽ JI KAMARÁDOVI - ALE
NETRHEJTE JI !!!

■ POZORUJ JAK SE PŘÍRODA PROBOUZÍ

Voláme jaro

Text: Věra Smejkalová
Hudba: Marie Kružíková

1. Pojdme děti, pojdme spolu, vyženeme zimu z domu.

Zavoláme na jaro, aby se už chystalo.

2. Zimo - tys tu dlouho byla,
sněhu, mrazu nadělila.
Sněhuláci roztáli,
jaro někde zahálí...

3. Vzduch je zjara trochu jiný,
lístečky se klubou z hlíny.
Větrík nám den provoní,
jako loni, předloni.

VELIKONOČNÍ

Text a hudba:
Marie Kružíková

1. Kdopak ví, kdopak ví - nač je proutek vrbový? Co je tohle

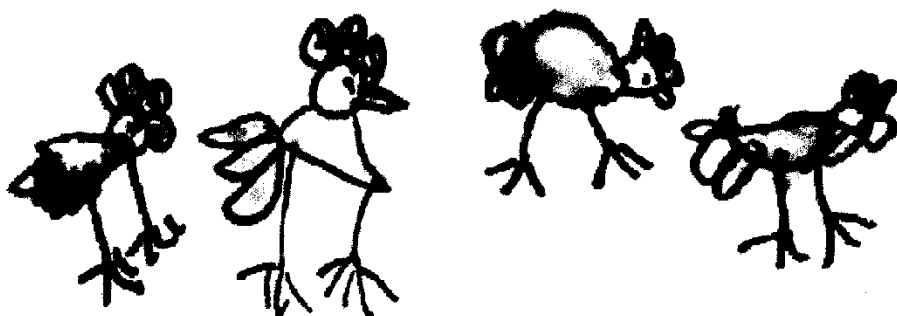
za otázku? Proutky - ty jsou na pomlázku, na pomlázku.

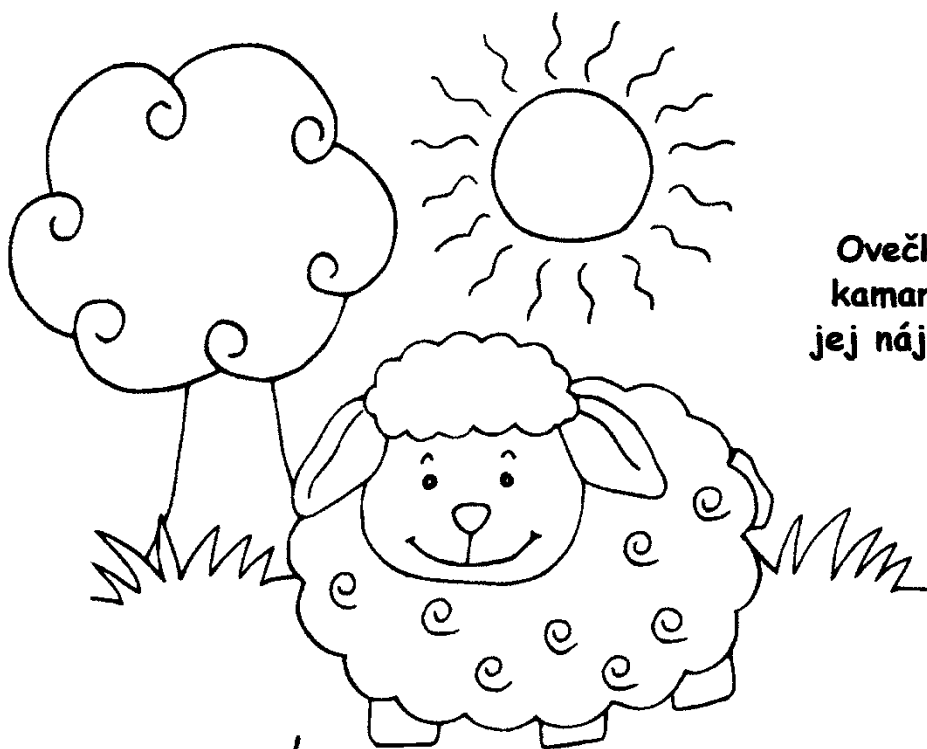
2. Co je to, co je to - pípá to a zobe to? Kolem kvočny

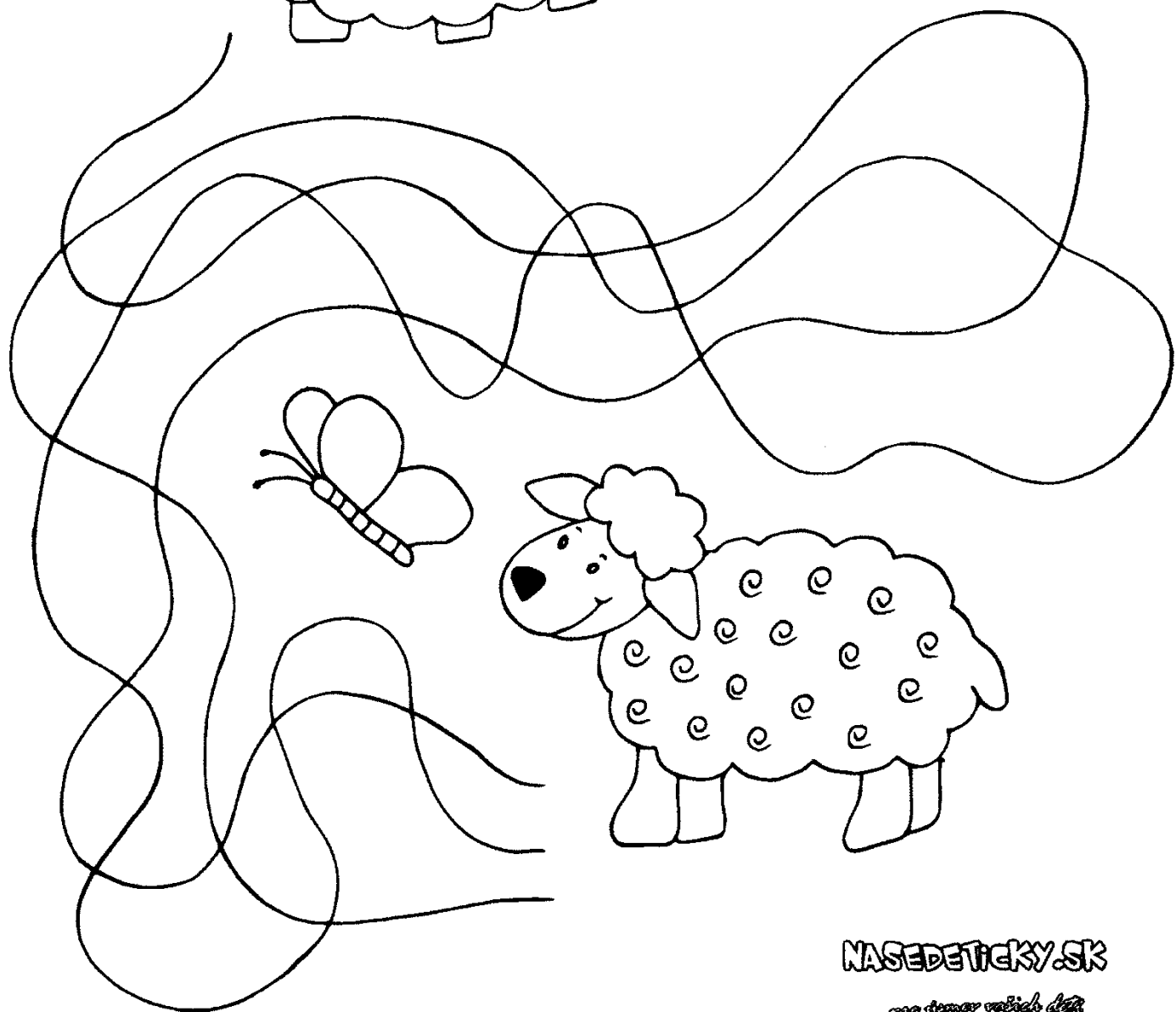
batolení - malé, živé nadělení, nadělení.

MENO:

Ovečka Šišinka hľadá svoju kamarátku Šifinku. Pomôžeš jej nájsť tú správnu cestičku?

NASEDETICKY.SK

pre deti a veľkých detí

Slepočka zniesla 8 vajčiek.
Nakresli ich na lúku.

